

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 44

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, FEBRUARY 23D, 1937

LETO XL — VOL. XL.

Ford je nasveloval delavcem, da se ogibljuje delavskih unij. Ford sumniči mednarodne financirje, da hujskajo ljudi

Ways, Ga., 20. februarja. Henry Ford je danes izdal poziv vsem delavcem, da se ogibljuje vsake delavske unije. Ford je prepričan, da imajo pri teh unijah mednarodni financirji svoje prste vmes.

Obenem je Ford napram časnikarskim poročevalcem tudi izjavil, da je nasproten ideji Roosevelta, da bi se število sodnikov na najvišji sodniški zveščali. "Mednarodni financirji," je povedal Ford, "podpirajo gibanje, ki se vrši v delavskih unijah. Njih namen je kontrolirati industrijo in ubiti vsako konkurenco. Mednarodni financirji povzročajo štrajke in jih podpirajo.

"Delavec zgubi svojo samostojnost," je nadaljeval avtomobilski magnat Ford, "kakor hitro postane član unije. Vsak unijski član mora trpeti posledice s tem, da zgubi zaslužek, kadarkoli se unijskim voditeljem zdi "umestno," da napovedo štrajk.

"Konkurenca v industriji mora biti, in ta garantira delavcem pošten zaslužek, toda delavske

unije skušajo odstraniti vsako konkurenco. Baš organizacije, ki poslujejo po načinu delavskih unij, povzročajo prelihanje krvi in vojne.

"Jaz sem popolnoma prepričan, da pravo zdravilo za preprečitev štrajkov so dovolj visoke delavske plače. Pričakovati pa ne morete, da bo neizkušen delavec dobival isto plačo kot izkušen, toda vsak mora imeti dovolj zaslužka, da se pošteno preživi."

Ford je nadalje povedal, da bi moral imeti vsak delavec gotovo dobo prostega časa, katerega bi moral preživeti na farmi. Gotovo dobo mora biti v tovarni, ostali čas pa naj uporabi za zabavo in vzgojo.

Ko je William Green, predsednik American Federation of Labor, slišal o Fordovi izjavi glede delavskih unij, se je izjavil:

"Ford se zelo moti in govori brez vsake podlage. Kje ima posamezen delavec priliko boriti se za obstanek in boljšo plačo, če ne stoji trdno skupaj s svojimi tovariši in v masi zahteva to, kar mu pošteno pripada."

"Dajte nam vzgojo, ne pa bojne ladje!"

Washington, 22. februarja. V glavnem mestu je zborovala velika množica mladih ljudi, ki so se pridružili "American Youth Conference." Mladina je izrazito radikalna, predvsem pa nasprotuje vsem bodajočim vojnem. Včeraj, ko je bila konferenca zaključena, se je podalo 2.600 predstavnikov organizacije pred Belo hišo, kjer prebiva predsednik Roosevelt. Mladini so začeli pred predsedniškovo hišo s — sedečim štrajkom, zasedli so vso široko cesto pred Belo hišo, dokler ni prišla policija, ki je aretirala voditelje, ostale mladine pa spodila domov. Mladini so nosili s seboj napise, na katerih je bilo čitati: "Dajte nam vzgojo, ne pa bojne ladje!" Organizacija zahteva, da sprejme kongres Lundeov predlog, da se dovoli mladini \$500,000,000 za boljšo vzgojo.

Velik vihar

Preteklo nedeljo je zadel Cleveland precejšen blizzard, ki je v mestu in v okolici povzročil mnogo škode. Drevesa in brzojavni drogi so padali in ovirali promet, vmes je pa treskalo in se bliskalo. Ploha dežja je poplavlila ulice. Mnogo avtomobilistov, katere je zadel vihar, je bilo ponesrečenih. Nekatere glavne ceste so bile nedostopne radi obilice podrhtih dreves in drogov. Nič manj kot 250 hiš in garaž je bilo deloma porušeni v nevihti v Clevelandu in okolici. Tudi vreme se je spremenilo. V nedeljo dopoldne je bilo skoro toplo, pa se je v eni uri spremenilo, da je začel padati sneg.

Obtoženi policisti

Iz Common Pleas sodnice se poroča, da bo te dni nadaljnih pet višjih policijskih uradnikov obtoženih gafa in izsiljevanja. Dosedaj jih je bilo obtoženih že 8, in dva sta bila spoznana krivim.

Ta ima srečo!

Julija meseca lanskega leta je pobegnil iz državnih zaporov v Columbusu 28 let stari Bertran Thomas, ki je bil obsojen v 15 let ječe radi drznega rop. Preteklo soboto so roparja prijeli v državi Massachusetts in policija je od tam brzojavila v Columbus. Toda iz Columbusa so sporočili policiji v Massachusetts, da jih prav veseli, ker so roparja prijeli, toda država Ohio nima denarja, da bi ga potrosila, da vrne roparja v zapore! Če bi bil kak tujecemec prizadet, bi imeli še preveč denarja, da ga ponovno zaprejo!

Slovenski pionir Tomšič ubit od avtomobila

Ko se je pretekli petek večer vračal širom naselbine dobro poznani slovenski pionir Mr. John Tomšič od dela iz tovarne Royal Brass Mfg. Co., ga je zadela težka nesreča, kateri je kmalu potem podlegel. Na Superior Ave. in 47. cesti, kjer je nameraval iti preko ulice, ga je podrl dirajoči avtomobil. Na istem mestu je našlo smrt že več naših in drugih ljudi. Kot pripoveduje jejo očividci, so ubili Tomšiča trije mladi fanti, ki so dirjali po Superior Ave. z naglico 50 milj na uro, se niso zmenili za svojo žrtev, pač pa se hitreje odpeljali s lica nesreče. To so pač zločinci, katere bi bilo treba poslati v dolgotrajno ječo, kakor hitro se jih izsledi.

Družina Tomšič stanuje na 5211 Luther Ave., prva cesta onstran Superior Ave. Ranjki je bil doma iz vasi Mala Ilva pri Dobrempolju. Po domače je bil znan kot "Stentov." Star je bil 59 let. V Ameriko je dospel kot mladenič pri osemnajstih letih. Najprvo je delal v Pueblo, Colo. Pred 30. leti se je poročil v Leadville, Colo. z Mary Tomšič, ki je bila doma iz vasi Vrh, fara Hinje. Mrs. Tomšič ima brata, ki je dobro poznani farmar v Geneva, Ohio, in sestro Hočevvar.

Družina Tomšič je imela v Leadvillu gostilno skozi 9 let. Družina je tam bivala skozi 17 let, pozneje so se nahajali v Jolietu štiri leta, a zadnjih 17 let v Clevelandu. Za pokojnim žalujejo soproga Mary, starejša hčerka Mary, ki se nahaja v Jolietu, poročena Jurčič. Druga hčerka Angela, ki je bila poročena z Mr. Labudom, je pa pred tremi leti zgorela v hiši, in se je o slučaju tedaj obširno poročalo. Nadalje je hčerka Rosalie, poročena z Mr. Wiese, Josephine, siohovi John, Adolph, Francis in Joseph. Pokojni zapušča v Canon City, Colo., tudi bratrance Tony Zalarja. Pokojni je bil član društva Woodmen of the World, Camp No. 293 in nekega slovaškega društva, h kateremu je pristopil še v Leadvillu. Pogreb pokojnega se vrši v sredo ob 9. uri zjutraj v cerkev sv. Vida pod vodstvom pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi. Globoko prizadeti družini izrekamo naše srčno sočutje. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin med narodom.

Smrtna kosa

Danes zjutraj je umrla Mrs. Anna Horvat, 3703 Albany Ave. Parma. Pogreb bo vodil Louis J. Ferfolia. Podrobnosti jutri.

Slike iz domovine

Nekaj nad 300 ljudi se je zbralo preteklo nedeljo večer v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer je Mr. Anton Grdin na kazal najnovejše slike iz domovine. Pred otvoritvijo te predstave sta govorila jako primerno Mr. Mihael Lah in Mr. Marian Urbančič, ki sta povdarjala stik naše stare domovine z novo domovino, katerega imamo baš v teh filmskih slikah. In slike so bile sijajne. Najboljše, kar smo jih še videli dosedaj iz domovine. Vse je paradiralo pred nami: ponižne podružnice na holmeih in hribčkih, prijazne župnijske cerkve s ponosnimi stolpi in zvonovi, kozolci, domače hišice s starimi očetmi in mamicami, pri njih pa krepki slovenski fantje in rdečelična naša dekletka. In zrl smo na kosce in žanjice, na klepanje srpov, lojterske vozove in kravjov vprego, med vsem smo pa gledali tudi krasno polja, kjer naš človek v domovini v največjem potu svojega obraza pridobiva pridelek iz zemlje, da se bomo preživeli. . . . Kdor zre te slike, se mu ponovno odpre vsa historija domačega življenja rojstne domovine, ki ne more biti nikdar izbrisana iz naših src in duš, in človek pri pogledu na te slike kar koprni, da bi še enkrat v življenju videl to skromno, pohlevno, revno, toda tako iskreno žitje naših mamic in očetov, bratčev in sester v domovini. Mr. Grdinatu gre v resnici narodna zasluga, da nam ameriškim Slovincem od časa do časa odpira pogled v bajne tajnosti našega domovinskega življenja, kjer nam je tekla zibeljka!

Mr. Kunchik!

WJAY radio postaja igra vsako nedeljo popoldne ob 2:30 skozi 15 minut par slovenskih plošč. Zadnjih par nedelj se nahaja pri tem "programu" kot oznanjevalci "slovenski councilman iz Euclida, Mr. Kunchik. Gospod councilman je sicer fest fant, toda potom radia govori tako srmatno grdo slovenščino, da bi bilo mnogo bolje, da se sploh ne oglasi v slovenščini. Naj navedemo za primer par njegovih stavkov od zadnjega nedeljskega programa. Je rekel Mr. Kunchik: "začeli bomo iz koračnica." In potem zopet: sedaj bode u vrsti lepa slovenska valček." Splošen naglas posameznih slovenskih besed je pri Mr. Kunchiku kot bi Turčin moral požirati kranjske žgance! In g. councilman je imel še nesrečo, da je oznanjeval tudi Fordov program — strah in groza! Kaj bi rekli Amerikanci n. pr., če bi kdo angleški program oznanjeval v angleščini sledeče: Und nouw wewill player anafajne marsche! Tako govori Mr. Kunchik v slovenščini! Je rekel zadnjo nedeljo: sedaj bodo pa zašpilana en lep valček! Sramota! Mr. Kunchick, držite se svojega councilmanskega urada, da katerega ste sposobni, toda slovenščino nikar ne mrevarite v javnosti!

Iz naših farm

Mr. Jože Gramc, naš farmar iz Geneve, se že boljše počuti. Tudi njegova soproga je zopet zdrava. Bolehna je pa Mrs. Fabec, soproga farmarja Mr. Antona Fabca. Dobri in pridni gospodinj prav želimo, da bi kmalu okrevala.

Banket za mačko!

Seneca Falls, N. Y., 20. februarja. 250 prebivalcev tega malega mesta se je zbralo včeraj v banketni dvorani, da "proslavijo" rojstni dan — 22 let stare mačke! Za mačko so naredili zlato kletko in ji spekli posebno torto, dočim je 250 udeležencev banketa nadzorovalo mački. "Tommy Clark" je ime mački, ki je poznana skoro slehernemu prebivalcu mesta. Ljudje trdijo, da je mačka teleda svojega "življenja" podavila nič manj kot 6,000 podgan in da je mesto Seneca Falls danes prosto podgane zalege.

Slovenski mladenič ubit od avtomobila

V soboto večer okoli 11:30 je bil ubit mladenič Frank Pangere, star 21 let in stanujoč na 962 E. 76th St. Zadel je bil od dveh avtomobilov na E. 74th cesti in St. Clair Ave. Prvi avtomobil je zadel mladega fanta in ga vrغل na pot drugega avtomobila, ki ga je povozil. Ta drugi avto je po nesreči dirjal kar naprej, ne da bi se zmenil za žrtev. Potem so nesrečnega mladeniča položili na avtomobil, ki ga je prvi zadel in ga odpeljali v Glenville bolnišnico, toda ob prihodu tja je bil Pangere že mrtev. Pangere se je mudil v soboto večer na obisku pri svoji zaročenki Miss Jean Kokal, 5354 St. Clair Ave., s katero se je šele pred par tedni zaročil. Miss Kokal ni videla nesreče, toda ko je zvedela o dogodku, se je podala v bolnišnico, kjer je omedlela. Ranjki Frank je bil rojen v Clevelandu. Tu zapušča žalujočo mater znano pod imenom Ana Zavrič in očima Franka Boldana. Pogreb ranjkega se vrši v četrtek zjutraj ob 10. uri v cerkev sv. Vida iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda na 1105 Norwood Rd. in na Calvary pokopališče. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja! Iskreno sožalje sorodnikom!

Smrtna kosa

V nedeljo zjutraj ob 2. uri je naglo preminul Steve Lučić, samec, star 47 let. Doma je bil iz Hrvatskega, kjer zapušča enega brata. Stanoval je pri Josephu Koncilja, 15611 Saranac Rd. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 10. uri iz August Svetek pogrebnega zavoda na 478 E. 152nd St. Bodi ranjkemu rahla ameriška zemlja!

Smrtna kosa

V nedeljo popoldne je v Youngstownu, Ohio, naglo preminul mladenič Frank Zot, star 23 let. Tu zapušča žalujoče starše Franka in Mary in sestro Molly in Hedwig. Truplo je bilo prepeljano v Cleveland, kjer je bil pokojni rojen. Pogreb se vrši iz doma staršev pokojnega na 1055 E. 67th St. pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Truplo bo peljano najprvo v cerkev sv. Vida, potem pa na Calvary pokopališče. Prizadeti družini izrekamo globoko sožalje!

Nov konzul

Včeraj je dospel v Cleveland dr. Zeno Franko, ki je novi konzul Madžarske. Dospel je direktno iz Budimpešte.

Pogreb Kaliniča

Pogreb Kaliniča se vrši danes popoldne ob 1:30 iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi.

Mnogo novih štrajkov po deželi. Delavci zahtevajo priznanje unije in zboljšanje plač

Detroit, 20. ebruarja. V Detroitu se nahaja najmanj 2,000 sedečih štrajkarjev v petih različnih tovarnah. Delavci zahtevajo višje plače.

V Woonsocket, Rhode Island, je zaštrajkalo 700 uslužbencev American Wringer Co. Delavci trdijo, da kompanija ni hotela niti slišati glede zboljšanja položaja in glede zvišanja plač.

Iz San Francisca se poroča, da preti tam nov štrajk pomorščakov in pristaniških delavcev, da si je bil prvi štrajk komaj poravnal. Trgovska zbornica v Los Angeles je baje najela ne-

unijske voznike trukov, nakar so začeli unijski pristaniški delavci piketirati pristanišče.

V New Yorku je štrajku 1,200 zidarskih delavcev, ki so bili zaposleni pri dveh mestnih poslopih.

General Electric Co., Schenectady, N. Y., je zvišala plačo svojim 5,000 uslužbencem za \$420,000 na leto.

Iz Bostona se poroča, da bodo tam najbrž preprečili štrajk 20,000 izdelovalcev čevljev, potem ko so lastniki tovarnen obljubili, da bodo zvišali plačo.

Roosevelt napaden od demokratov kot diktator

Washington, 20. februarja. Poznani liberalni demokrat senator Burton Wheeler iz Montane je včeraj v jako sarkastičnem tonu napadel predsednika Roosevelta, kateremu je vrغل v obraz očitjanje, da je diktator. O generalnem zveznem pravdniku Cummingsu se je pa izjavil, da je nezmožen, da bi vršil svoje posle. Senator Wheeler, ki je dosedaj vedno podpiral Roosevelta, silno nasprotuje načrtu, da bi se zvišalo število sodnikov na najvišji sodniški, kot je predlagal Roosevelt. Ob istem času, ko je Wheeler govoril, je bil Roosevelt napaden tudi od strani republikancev, ki so mu enako očitali, da je diktator. Ironično pri tem je, da napadajo Roosevelta enako liberalni kot konservativni demokrati. Vsi dobro vedo, koliko načrtov Roosevelta je najvišja sodnija uničila, vsi dobro vedo, da je treba reforme pri najvišji sodnji, toda ko je Roosevelt predložil načrt za reformo, so vsi planili nad predsednika.

Dobro delo!

Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 J. S. K. J. je pri svoji zadnji seji sklenilo, da pošlje poziv kongresmanom in senatorjem države Ohio v Washington, da odločno podpirajo reforme, katere je priporočil predsednik Roosevelt glede poslovalnega sistema pri zveznih sodnih, zlasti pri najvišji sodnji. Tozadevna resolucija je bila enoglasno sprejeta. Poziv bo priredil za društvo član društva sv. Janeza Krstnika Louis J. Pirc.

Smrtna kosa

V ponedeljek zjutraj je preminul v Mt. Sinai bolnici Karl Der-ganc, star 59 let, ki je dolgo bo-lehal. Po poklicu je bil pek. Zapušča žalujočo soprogo Helen in dva sina, Rudolpha in Williama. Družina stanuje na 1603 E. 33rd St. Pogreb pokojnega se vrši v četrtek zjutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja! Preostali družini naše globoko sožalje!

Dobri trgovci

Poročano je bilo že, da je reliefna komisija v mestu Toledo, Ohio, preklicala vsa naročila za hrano in obleko brezposelnim. V blagajni ni nobenega denarja več. Trgovci v Toledo so pa sklenili, da bodo še naprej zalagali, za gotov čas, brezposelne z živim, dokler reliefna komisija ne pride iz zagate, v kateri se nahaja.

Hoover ostro napada Roosevelta radni sodnije

Chicago, 21. februarja. Herbert Hoover, bivši predsednik Zed. držav, je včeraj ostro napadel predsednika Roosevelta, ker je slednji zahteval reformo najvišje ameriške sodnije. Povedal je Rooseveltu, da mora držati roke proč od najvišje sodnije! Hoover je govoril v Chicagu znanim milijonarjem, ki so mu gromovito ploskali. "Ako želimo v Ameriki biti svobodni," je dejal Hoover, "tedaj moramo skrbeti, da je svobodna naša najvišja sodnija. Svoboda Amerikancev bo uničena v trenutku, ko bo okrnjena svoboda najvišje sodnije. Predsednik Roosevelt bi moral držati roke proč od najvišje sodnije, ki je edina predstavica prave ameriške svobode!" Tako je govoril gospod Hoover, ki je pozabil v letih svojega predsedništva podatj ameriškemu narodu — svobodo kruha!

Abesinci streljajo na italijanske generale!

Rim, 21. februarja. Uradna brzojavka iz Addis Ababe naznaja, da je bil tam precej nevarno ranjen laški general, podkralj Abesinije, Graziani. Ranjen je bil od granate, katero je proti njemu zagnal neki Abesinec. General Liotta, ki se je nahajal v spremstvu Grazianija, je pa dobil še bolj nevarno poškodbe. Kot se nadalje poroča so imeli Abesinci namen ubiti vse laške poveljnike v Abesiniji. General Graziani je bil pravkar gotov v razdeljevanjem darov Abesincem, ko ga je zadela granata.

Večje plače

Vsi unijski delavci, ki so člani stavbinskih unij v Clevelandu bodo dobili od 1. marca naprej zvišane plače za približno \$1.00 na dan. Plače bodo od 1. marca naprej enako visoke kot so bile v letu 1928, ko so v stavbinski industriji prevladoval najvišje plače v zgodovini industrije. Računa se, da bodo stavbinski delavci v Clevelandu dobivali približno \$2,000,000 več v plačah kot so dosedaj. Gotovo je pa tudi, seveda, da se bodo gradbena dela podražila.

Otroci v Nemčiji

Junija meseca odpotuje iz Clevelanda nekako 100 dečkov in deklic v starosti 12 do 18 let. Šli bodo v Berlin, kjer bodo dobivali nemško vzgojo. Ob istem času pa pride iz Nemčije nekako 100 deklic in dečkov, ki bodo študirali v Clevelandu. Med onimi, ki odidejo iz Clevelanda nismo dobili nobenega slovenskega imena.

'AMERIŠKA DOMOVINA'

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 44, Tues., Feb. 23, 1937

BESEDA IZ NARODA

Naši najmlajši pojo . . .

"... tamkaj v Ameriki, tamkaj v Vestfaliji
so nam izginili — več ne doseže jih naše oko. . ."
(Oton Župančič: "Duma").

Kar ima Slovenec na svojem srcu, to položi v svojo pesem; iz nje odsevajo največje vrline in najlepše lastnosti naše galega, po vsem lepem in vzvišenem stremenju naroda. Tujina nas je izrvila iz blagoslovljenih tal prelepe slovenske zemlje; presajeni smo hiral in veneli, toda prinesli smo s sabo blagovžno prelest slovenske pesmi, ki nam je dvigala duha in srce v trenutkih malodušja in bridkega spoznanja, da nas goltajo valovi tujega morja.

Slovenci smo narod sentimentalnih, sanjavih ljudi. In kako ne? Saj nismo imeli nobenih znatnejših industrij, ki bi ustvarile — v pravem pomenu besede — iz nas svetovni proletarijat, ki bi si v borbi z velekapitalom izčrpal duhovne vrednote svoje samonikle svojstvenosti. Zato postane Slovenec — posebno na tujih tleh, — ko zadoni mehka slovenska melodija, zamišljen, otožen, melanholičen. . . Naša pesem ima v sebi toliko sile in toliko mehke svojstvenosti, da celo najbolj tragične trenutke življenja posname tako, da se poslušalcu prelivajo solze čez neko pritojano ugodje. Čaru naše pesmi ne more odoleti najbolj zakrknjeno srce. . .

Amerika ni dežela mehkih, idiličnih sanj! V nočeh, ki jih oblija srebrna mesečina, nam ne prepevajo fantje. . . tu nam stroji pojó svojo zlovesčo železno pesem, ki je že davno preglasila mehki zvok naših strun. Na vseh straneh nas obdaja pehanje in boj za vsakdanji kruh. In sredi tega trtega materializma se je vendar sprostila slovenska duhovnost, ki se je uveljavila v raznih kulturnih in prosvetnih društvih, predvsem pa na poprišču slovenske vokalne glasbe. Naši pevski zbori so v polni meri doprinesli svoj delež za čim daljšo ohrano naših kulturnih vrednot; a naši pevci odmirajo, njih vrste se stalno redčijo. Kje vzeti material, s katerim naj bi se izpopolnile zevajoče vrzeli?

In v gluhi noči malodušja, je vzšla nova zvezda vodnica v obliki naših mladinskih pevskih zborov. Slovenska vokalna glasba je dobila svež, prekipajoč dotok mladine krvi, ki bo — vsaj za gledalen čas — delovala kot poživljajoča injekcija organizmu hiračnega narodnega telesa! G. Louis Seme, eden najzaslužnejših rojakov na polju našega pevskega udejstvovanja, je zbral okoli sebe naš slovenski drobci ter mu s skrbno nego in vzgojo pričel vcepjati v nežno, do vzmetno srce, ljubezen do prelestne slovenske pesmi. Pot mu je utrl v Clevelandu naš odlični pevec, g. Anton Šubelj, zato naj ne bo spora, kdo si je stekel pri tem večjih zaslug. Oba sta vršila in še vršita veličastno kulturno delo in oba sta i v teoriji i v praksi — pevca po božji volji. Oba imata eni čudoviti dar privlačnosti, ki bi ga moral imeti vsak pravi vzgojitelj in pedagog, one privlačnosti, svojstvo samo velikih src, da sta si znala pridobiti zaupanje in ljubezen naših najmlajših, ki jima beró že iz oči njiju sleherni željo. Če bi naš marljivi kulturni delavec, g. Seme, ne imel v tako obilni meri tega daru in če bi tako temeljito ne poznal vseh odtenkov in vibracij nežne otroške duše, bi v kratkem razdobju dveh let ne ustvaril kakega pol ducata tako sijajnih mladinskih zborov, ki ne zadivljajo samo Slovencev, marveč vse, ki jih slišijo!

Oton Župančič, največji slovenski pesnik vseh dob, toži v svoji veličastni "Dumi": . . . "tamkaj v Ameriki, tamkaj v Vestfaliji, so nam izginili — več ne doseže jih naše oko. . ."

In vprašuje:
"Kje, domovina si? Ali na poljih teh?
Se pod Triglavom, okrog Karavank?
Ali po plavžih si, ali po rudnikih?
Tu? Preko morja? In ni ti meja?"

Ne, ni ji meja! — Kos domovine se je zaril z brezposelnimi trboveljskimi rudarji globoko v vestfalske, francoske in holandske rudnike, in pesem njih žena in deklet se razlega ob trgovci iz vinogradev francoske Šampanje, kakor poročajo listi iz stare domovine. — Marljive jugoslovanske roke strižejo volno ovac na prostiranih farmah Avstralije in Nove Zelandije; naši ljudje prispevajo h gradnji bogastva brazilskih plantažnikov in argentinskih živinorejcev. Slovenski izseljenec je raztegnil domovini meje v šir in dalje.

Tudi tu v Severni Ameriki je precejšen kos naše domovine, ki si ga prizadevamo čim dlje ohraniti, kar bomo dosegli v največji meri s slovensko pesmijo, posebno s pesmijo naše mladine. Naša mladina, zbrana v mladinskih pevskih zborih, bo sprejela našo dediščino in vzdrževala naše slovenske tradicije, ko bo že poslednji izmed nas odšel tja, odkoder ni več vrnitve. . . Pesem naših starejših, je labodja pesem umiranja, pesem naše mladine, pa je pesem življenja! Zato so naši mladinski zbori med vsem našim kulturnim udejstvovanjem in hotenjem najpotrebnejši in najvažnejši, in oni, ki vzgajajo v tem pravcu našo mladost, vrše največje in najzaslužnejše kulturno in narodno delo med nami. V kolikor mi je znano, je tak mladinski zbor tudi v Newburgu, ki ga vodi naš pesnik in glasbenik, g. Ivan Zorman, drugi pri župniji sv. Vida v Clevelandu, ki je pod vodstvom Rev. Jagra, tretji pa je pri župniji v Collinwoodu, katerega vodi g. M. Rakar. Nestor mladinskih zborov pa je g. Seme, ki se je ves daroval tej vzvišeni nalogi in ki vodi par stotin otrok, zbranih v kakega pol ducata zborov.

Najnovejši teh zborov je zbor "Barbertonskih slavčkov", ki je imel nedavno svoj sijajno uspehi koncert, katerega pa se, žal, radi nujne zaposlenosti dotednega dne, nisem mogel udeležiti. Na organiziranju tega zbora je treba le čestitati odgovornim činiteljem, ker ta zbor bo nedvomno visoko dvignil narodno zavest med ondognimi Slovenci in ugled naselbine v splošnem. V zvezi s temi mladinskimi zbori pa se poleg ostalih, ki so si stekli zanje neveljnih zaslug, nikakor ne sme prezreti zavedne ameriške Slovenke, gđc. Ane Traven, publicistkinje in ocenjevalke vseh njihovih prireditvev, o kateri se more reči, da je dobri duh naše pojoče mladine.

Čim bolj se bo naša mladina zanimala za slovensko pesem, čim priskrbeje in vztrajneje jo bo gojila tem dlje bomo ohranili svojo slovensko individualnost, tem dlje se bomo uspešno upirali, da nas vrtinec ne pogoltne v globoki tolmun ameriškega kozmopolitstva! In to je iskrena želja vseh, ki so se kot Slovenci rodili in ki slovensko čutijo. Saj ni slajšega spomina od spomina na domovino in rodni dom, katerega je v svojih nesmrtnih stihih tako veličastno ovekovečil naš veliki Župančič v svoji "Dumi":
"O rodni dom, o hiše očetove strehe ti!
Siromaku si grad in popotniku v dalji uteha ti:
golob izpod tujega neba trepeče nazaj,
hrepeneje mu je pokazalo i pot i kraj;
kaj lastavka v južnem poletju strpeti ne more?
Na gnezdo spomin jo nese čez morje, čez gore."

Tone Šabec.

KRALJ SRCA

Če zunaj burja brije,
naj v srcu bo pomlad,
da tuga, žalost mine,
ker cvetja ni, livad.

Naj iskrica ljubezni
vam v duši zaplamt,
da led in zima mrzla
krog srca se stopi.

Naj topel žar ljubezni
v očeh vam zaigra,
pomlad bo kakor nekdanj,
ko bil si kralj srca.

Marjanca Kuharjeva.

Siamski dvojčki in njih življenje

Nekega jutra, leta 1811, so prebivalci naselja Maklong ob reki Siamese, zvedeli novico, da je neka vaščanka, mati štiriinajstih otrok, porodila dvojčke, ki sta skupaj zrasčena. Mati je bila domačinka, oče pa Kitajec, zato so ga vaščani grdo gledali in menili, češ, da bo ta stvar slabo pomenila za naselje, kajti taka stvar, da bi bila rojena otroka, zrasčena skupaj, pomeni gotovo najmanj konec sveta. Vaški očanci so svetovali, naj bi dvojčka z žarečim železom prežgali na zrasčenem mestu, drugi so pa kar naravnost zahtevali, da se ju utopi. No, pametnejši so rekli, da se še nekoliko počaka, da se bo videlo, kaj bo.

Dvojčka, Čang in Eng, sta pa lepo rasla in kmalu se je raznesla vest o teh čudovitih dvojčkih po vsej deželi. Zvedel je o njih tudi kralj in jih ukazal prepeljati predse, da se na lastne oči prepriča o njiju. Kralj ju je bogato obdaril in dvojčka sta šla zopet domov. O njiju je zvedel tudi ameriški kapitan Coffin, ki je takoj videl, da bi bila dvojčka velika senzacija za Ameriko. Dobil je dovoljenje od kralja, dvojčka sta pristala in leta 1829 sta se pripeljala v Boston.

Pa se dobiček ni pokazal, zato so ju odposlali v London, kjer so ju zdravniki natančno preiskali in ugotovili, da jih z nobeno operacijo ne morejo ločiti. Eng je bil visok pet čevljev, Čang pa je bil za palec krajši. Zato je pa nosil toliko debelejšo podplate, da sta bila oba enako visoka. Imela sta čudovito moč. Neverjetno hitro sta lahko tekla, bila sta neutrudljiva pešca in izvrstna plavača. Iz Londona sta šla na turo po Evropi, nakar sta se vrnila v Ameriko.

Sedem let sta se kazala ljudem in dobro zaslužila. Pri tem so stavili ljudje na nju razna vprašanja. Tako ju je neka ženska v Lancaster, Pa., vprašala, če sta res dvojčka in če sta oba enako stara. Ko pa je vendar videla, da sta skupaj zrasčena. Po sedmih letih sta pa dvojčka sklenila, da se bosta umaknila v privatno življenje. Dobil sta si državljansko pravico ter si našla ime Bunker. Za svoje bivališče sta si izbrala državo

North Carolino.

Dvojčka, ki sta zelo ljubila drug drugega, sta bila vesela narave in kmalu sta se priljubila vsem sosedom. Izračunala sta, da štirje žive ceneje kot dva, zato sta se poročila s sestrama, Saro in Adelaido Yeats iz Wilkesboro. Prva je rodila Engu dvanaest otrok, druga pa Čangu deset.

Kakor sta si bila dvojčka naklonjena, se pa sestra nista mogli razumeti, zato sta dvojčka kupila dve farmi, poldrugo miljo oddaljeni. Njiju družini sta živeli vsaka na svoji farmi, dvojčka sta živela pa na vsaki farmi po tri dni.

Tako življenje sta živela dvojčka več kot dvajset let in postala pravcata farmerja. Bila sta pridna in se pri delu nista ustrašila štirih drugih. Pri sekanju drv sta držala sekiro vsak z eno roko in ravno tako sta opravljala tudi druga dela ter pokazala pri tem zelo veliko moč.

Končno je zvedel zanju znani cirkuški lastnik, P. T. Barnum, ki ju je pregovoril, da sta šla zopet na pot. V Londonu so ju zopet zdravniki preiskali in študirali, če bi se ju moglo z operacijo razdvojiti. Nekateri so trdili, da bi se to lahko izvršilo, drugi so pa rekli, da ne. To, zadnje se je izkazalo za resnično pet let pozneje, ko je eden izmed dvojčkov umrl in ostali ni mogel ostati pri življenju, ker sta bila spojena z vitalnimi organi, kot bi bili obe telesi eno samo telo.

Potem, ko sta prepotovala ves svet, sta se zopet vrnila domov k svojima družinama. Nekega mrzlega dne v januarju leta 1874 je pa dobil Čang pljučnico, medtem ko se je Eng izvrstno počutil. Ko je proti jutru Čang umrl, je rekel Eng: "No, zdaj moram iti pa tudi jaz za njim." In dve uri zatem je res tudi on umrl. To sta bila slavna siamska dvojčka, ki sta bila zrasčena skupaj vse življenje, tudi združena po smrti.

ZAHVALA DAROVALCEM

Sledeče je priobčen izkaz darovalcev, ki so pomagali z darovi, da je mogel biti dostojno pokopan rojak Alojzij Gnidovec. Kakor mnogo drugih, ki so pred 30. leti dospeli v Ameriko brez družin ter ostali na stara leta zapuščeni, jih je smrt dohitela brez vsakih sredstev za pokop. Tako se je tudi zgodilo z Alojzijem Gnidovcem. Ko je preminil 11. decembra lanskega leta, ni imel od sorodnikov drugega kot sina v stari domovini. Ker ni imel nobenega društva in nobenih sredstev za pokop, je zopet zadelo tiste, ki so navadno prizadeti, ki se požrtvovalno odzovejo in pomagajo pri vseh svojih vsakdanjih potrebah.

Tako so darovali: Mrs. Mary Hočvar iz Lake Ct., je dala \$5, Rt. Rev. Oman tudi \$5, Mrs. Karolina Volk je nabrala \$4, Mike Kmet iz Hamiltona je dal \$2, Frank Strumbelj iz Euclida tudi \$2; po en dolar: Frank Pirc, Frank Ponikvar iz Norwood rd., Karolina Volk, Mrs. Nahtigal iz Hale ave., Joseph Koželj iz Carl ave., Matija Dubič in Mr. Koželj ponovno \$1. Alois Murn je dal 75c; po 50c: Frances Učakar, Frank Završek iz Prosser ave., Mrs. Hanko iz Spencer, Maglie iz Trafalgar, Godina iz E. 156. st., Hrastar iz E. 150. st., Frank Straus iz Darwin, Mrs. Perušek iz Hale, John Hrvatini iz Hale, Rose Zalokar \$1 in Mr. Koželj 40c. Po 25c: Mrs. Pristov, Mrs. Komin iz Hale; Mrs. Smuk 35c. Dalje po 25c: Mrs. Speh, Mrs. Mohar, Mrs. Marolt, Leo Novak, Mrs. Gornik, Mrs. Cebular, Kate Mlankar, Mrs. Perko iz School ave., Jennie Kristofelc iz Thames ave.; Jos. Champa 15c. Končno je prinesla Mrs. Mary Hočvar iz Lake Ct., še \$40.00.

Pri tem sta se zelo zanimala za ureditev pogreba Mr. Jos. Koželj iz Carl ave., ki je ranjkega poznal še iz starega kraja in Mrs. Karolina Volk.

Vsem gori omenjenim in tudi drugim, ki so za ranjkega kaj storili ob času pogreba ali prej v življenju, se v imenu sorodnikov prav toplo zahvalujemo. Bog plačaj! Ranjki Alois Gnidovec je bil pokopan 18. decembra 1936. Naj v miru počiva v ameriški zemlji. V imenu pogrebnega zavoda:

A. Grdina.

O RAINJEM MAJERJU

Rojaki, ki so poznali pokojnega Josip Majerja, bodo veselili sporočila, da je njegova, že postarna mati v starem kraju prežela za njim zavarovalnino iz Amerike. V tovarni, kjer je delal, je bil zavarovan za \$1000.00. Umrl je 29. avgusta in bil pokopan 2. septembra 1936 po Grdinovem pogrebnem zavodu, potem ko so drugi pokop odrekli, ker ni bilo sredstev. Pogreb je veljal \$115.00. Mati je sedaj to vsoto plačala, kakor nam sporoča Rafaelova družba v Ljubljani.

Mi se zahvalujemo, prvič ljudem, ki so nas pozvali za pogreb, to je Mr. Frank Strojnu in Mrs. Matildi Kastelic. Zahvaljujemo se materi, Ani Majer v Dišči vasi, ki je točno vse poravnala za pogreb. Hvala onim, ki so darovali nekaj dolarjev za pogreb; to se je obrnilo za sv. maše. Hvala tudi onim, ki so ranjkega prišli kropit.

Za pogrebni zavod:

A. Grdina.

V kraljevi krojačnici v Londonu delajo sedaj obleko za kranje angleškega kralja. Na sliki vidite v delu krasen plašč.

Če verjamele al' pa ne

"Ali si že slišala o strašni nesreči, ki je zadela Mrs. Jezičnik?"

"Kaj pa takega?"

"Mož je oglešil in zdaj reva nima žive duše, s katero bi se kregala."

Pri zidanju hiše je predelavec nahnul nekega delavca: "Poglej, Mike je veliko manjši kot ti, pa vedno nese po dve deski, ti pa samo eno. Kako je to?"

"Dve nese zato, ker je prelen, da bi šel isto pot dvakrat."

Berač pozvonil pri vratih in nagovori gospodinjo, ki pride odpret, s sledečo milo prošnjo: "Dobra in blaga gospa, ali bi se usmili ubogega reveža, katerega žena je brez dela že dlje časa?"

Kaj pravite?

Čudno je pa to, da se je ravno urednik Ameriške Domovine spomnil na piketne straže v tistem naliu in jim kupil nekaj dobre viske, da so se malo pogreli. Kako je vendar to, da se na kaj takega ni spomnil urednik Jontez, ki je v tistem naliu gotovo kje na gorkem sedel in se trkal na prsa, kako da je ves vroč za delavca. Kakopak in menda ja!

Urednik "Kaj pravite." — Ali veste, zakaj je Jontez s tako slastjo priobčil tiste dopise od nevošnjih stražarjev? Zato, ker ni bil poleg, ko je vaš urednik tretal zmrzujoče piketne straže. Veste, tudi Jontez ga rad cukne, posebno če ga kdo tretja.

V Euclidu se bo organizirala koalicijska stranka, ki bo postavila svojo listo za volitve. Skupno bodo nastopili demokrati in neodvisneži. Kot županskega kandidata so že odobrili K. J. Simsa, neodvisnega.

Kmalu bo konvencija SNPJ. Ivanu Moleku se že močno tresajo hlačice radi koritca. Jih je precej, ki z obema očesoma škljijo za to mesto. Špas bo pa le.

Vemo pa ne, če so naši dobri "naprednjaki" pokazali g. Kristanu Jugoslovanski kulturni vrt, kjer stoji Cankarjev spomenik.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikem izvirniku K. Maya

"Prijaviti morava Amazatov beg. In le z njegovo pomočjo se lahko prepričamo, ali je res ušel. Kajti nama bi vstopa v ječo ne dovolili."

"Spal bo že."

"Zbudila ga bova."

"Ali bo hotel vstati ob tako pozni uri?"

"Moral!"

Kadi je seveda že spal in nihče si ga ni upal zbuditi. Odločno sem moral nastopiti, da so ga končno le šli buditi.

Ni naju preveč prijazno sprejel. Nevoljno je godel in vprašal, česa želiva.

"Izročili smo ti Barud el-Amazata," sem dejal, pa tudi ne preveč prijazno. "Ali si skrbel, da je dobro zastražen?"

"Si zato prišel in me dal zbuditi, da me vprašaš, če sem storil svojo dolžnost?"

"Čul bom tvoj odgovor."

"Ujetnik je skrbno zastražen. Lahko spet oddeta."

"Ne, midva ne bova odšla, pač pa je on odšel."

"On? Kdo?"

"Tvoj ujetnik!"

"Alah akbar — Alah je velik, le on to razume. Jaz pa ne razumem tvojih besed."

"Torej bom govoril jasneje. Barud el-Amazata je ušel."

Kadi je planil z divana, na katerem je sedel in menda tudi spal.

"Kaj praviš? Ušel da je?"

"Da."

"Ušel iz ječe?"

"Da."

"Odkod veš to?"

"Srečali smo ga."

"Alah! Zakaj ga pa niste prijeli?"

"Ga nismo poznali."

"Kako pa torej veste, da je bil on?"

"To smo zvedeli šele pozneje. Neki davkar ga je osvobodil. Ime mu je Manah el-Barša."

"Manah el-Barša? O, poznam ga! Imel je v najemu haradž v skopljanskem okraju."

"Ali sedaj ni več davkar?"

"Ne, šel je v gore."

"Sel je v gore," pomeni na Balkanu tiste, ki so prišli v navskrižje z oblastmi in so se morali skriti pred njimi v nedostopne planine.

Vprašal sem kadija:

"Si ga videl med zasliševanjem?"

"Ne. Ali je bil poleg?"

"Da. In dajal je med zasliševanjem tajna znamenja obtožencu. Njegov nastop je dal Barud el-Amazatu pogum, da je tako drzno govoril."

"Zakaj pa me nisi opozoril nanj?"

"Bi nam ne bilo nič koristilo."

"Odkod pa ga poznaš?"

"Sledil sem mu in zvedel za njegovo ime pri nekem trgovcu v bazarju. Stanoval je v Doksatijem hanu, dva konja je kupil in nocoj je odjezdil z Barud el-Amazatom in z nekim iz mesta. Bili smo na izprehodu in tema je bila, nismo jih dobro videli. Le po glasu se mi je zdel eden znan. In pozneje smo zvedeli, da je res ušel."

"In kdo je bil tisti tretji?"

"Ne vem. Slutim pa, da eden tvojih jetničarjev, ki je najbrž pri begu pomagal."

Pripovedoval sem mu na kratko dogodke tistega večera. Jeza ga je pograbil, dal si je prinesiti sabljo, si vzel deset kavgasov za spremstvo in odšli smo v jetnišnico.

Nadječar je ves začuden gledal pozni in nenavadni obisk. "Pelji nas v celico jetnika, ki mu je ime Barud el-Amazata!" je zapovedal kadi.

Nadječar je ubogal. Celica pa je bila prazna.

Koj je moral poiskati jetni-

ničarja, ki je imel posebej na skrbi Baruda.

Pa tudi njega ni bilo nikjer. Izginil je.

Kadijeva jeza se ne da popisati. Besnel je in obkladal svoje ljudi s priimki, ki zanje v evropskih jezikih ni najti spodobnih besed. Nadjetničarja je seveda koj dal zapreti.

Miril sem ga. Povedal sem mu, da vem, kam so se ubežniki obrnili in da pojdemo koj drugo jutro za njimi. Potolatil se je končno in mi objubil kavgase za spremstvo in pomoč. Ob zori bi me naj čakali pred Hulamovo hišo.

Kradži

Ulične razsvetljave turška mesta tistikrat še niso poznala. Niti v Carigradu samem je niso imeli. Da je bil Odrin brez nočne razsvetljave, je umljivo.

Strog policijski zakon je dooločal, da ne sme nihče brez svetilke ponoči na ulico. Kogar so našli brez luči v mestu, so ga brezobzirno zaprli.

Tudi s Hulamom sva si vzela papirnato svetilko na pot h kadiju. Ko sva se pred jetnišnico od kadija poslovila, sva svetilko prižgala in šla domov.

Pa nisva še prišla daleč, ko je planil izza ogla neki človek. Prihitiel je po ulici, tako sem tistikrat mislil, in zelo se mu je mudilo. Trčil je vame, odskočil, pa se zadril:

"Pazi vendar!"

"Kaj pa divjaš tako okoli ogla! Ti pazi!" sem ga precej neprijazno poučil.

Koj je bil vljudnejši.

"Oprosti, oprosti! Tako se mi mudi! In še luč mi je ugasnila. Ali si jo smem prižgati ob tvoji luči?"

"Lahko. Tule!"

Prižgal si je luč, počasi in obotavljaje se, pa vmes gostobesedno pripovedoval in se neprestano opravičeval:

"Silno se mi mudi. . . Po zdravniku moram hitro. Gošta smo dobili, pa nam je nenadoma zbolel. In povrh je še taka sitnost z njim! Samo nemški zna in mi ga ne razumemo!"

Zadeva me je seveda koj živahno zanimala. Rojak — pa bolan v tujini — in samo nemški zna —! Ne more se sporazumeti z ljudmi —. Dolžen sem bil vsaj podrobno poprašati, kdo da je in kaj mu je.

"Iz katere dežele pa je?" sem vprašal.

"Iz Bavaristana," je razlagal.

Torej Bavarec je bil —! Da bi moč utegniti lagati, to mi še na misel ni prišlo. In tudi ni mogel lagati. Kaj so ti ljudje vedeli o Nemčiji in o Bavarski —! Sto proti eni bi bil stavil, da so zvedeli za ime te nemške pokrajine edino le ust človeka, ki je res Bavarec. Ne, ta človek ni lagal!

Poizvedoval sem dalje:

"Na čem pa je zbolel?"

"Živčno vročnico ima."

Nisem razmišljal tistikrat o boleznih, ki se je lotila rojaka, tudi ne, da je ta njegova bolezen nekam čudna. Mislim sem le na to, da leži moj rojak bolan in brez pomoči pri tujih ljudeh.

"Kaj je tisti vaš gost?" sem spet vprašal.

"Ne vem. Prišel je k mojemu gospodarju, ki ima tobakarno, da bi si tobaka kupil."

Niti na misel mi ni prišlo, da človek z živčno vročnico ne bo hodil po noči po tobak. Rojak je bil pomoči potreben — sklenil sem, da ga vsaj obiščem.

Vprašal sem:

"Ali stanuješ daleč od tod?"

"Ne."

"Pelji me k njemu!"

"Si hekim ali morebiti lekar-nar?"

(Dalje prihodnjič)

Darovi za stavkarje

Nabiralec A. Žigman: Glavni odborniki JSKJ darovali \$13.00. Na seji jeklarskih delcev CIO nabrano \$4.10, Angela Dežman \$2, Mike Telich, zastopnik Sun Life \$2, po \$1: J. Avsec, Peter Schaffer, John Oblak, Jennie Suhadolnik in Anton Kristofin; Eddy Simms 50c, Kristina Siskovich prinesla zavoj vložkov, L. Lovko, Tony Nosan, Frank Skufca in Louis Groboljšek okrepčila, John Zaman nekaj obleke, Mr. in Mrs. Plevnik grocerije v vrednosti \$2, Tony Mestek \$2, Andy Trkman \$1, Stanley Rackar 5 gal. gasolina, Anton Novak 15 hlebov kruha, dr. Vodnikov venec št. 147 SNPJ \$5. Prostovoljni prispevki nabrani v Slov. domu na Holmes ave. izročeno po L. Jerkiču \$5.67 in Ana Primc, Fannie Gorjanc nabrala na veselici ženskega odseka SDD \$7.52 in Frances Gorjanc nabrala na veselici v Slov. domu na Holmes ave. \$3.50; John Jager \$1.

Nabiralec Andy Gorjanc: J. Ladiha \$2 v denarju in grocerije v vrednosti \$2, August Kollander \$2, po \$1: Rud. Božeglav, neimenovani St. Clair ave., Joseph Birk, John Tavčar in Anton Pucel; po 50c Fr. Oglar in Frank Černe ter F. A. Greidence 25c, Anton Anžlovar daroval blaga v vrednosti \$15, John Pollock blaga v vrednosti \$15.50 in Fr. Ažman klobas za \$2.25.

Nabiralec V. Wood, nabral v Fairportu, O.: po \$1: Tony Lunka, Mike Milavec, Frank Modic, Wm. Drobnik, John Avsec, Louis Švigel, Frank Južna in Andy Kapel (slednji je kolektorja tudi dobro postregel): po 50c Lovrenc Bajc, Joe Šetina in John Drobnik, ter Anton Kandare 25c; v Mentor, O. Frank Jakše \$1 in John Kočevar \$2, Willowick, O. Blaž Godčeva trgovina nadvse dobrovoljno naklonjena stavkarjem, kar je pripoznanja vredno.

Slovenski darovi v pomoč stavke Local 45 UAW

Nabiralec Tony Žigman. International Brotherhood of Blacksmith and Helpers Union 188 \$20.00.

Viktor Bernot grocerijo — (V. Wood), J. S. Widgeo, slov. fotograf \$1, Jakob Jazbinski, slov. urar \$1.25, Joe Plevnik \$2, Joe Pavlich \$1, Frances Globočnik \$1, Frank Dolšak \$1, John Čičič, brivec 50c, Frank Fabjan 2 baksi peciva, ženski odsek SDD Waterloo rd. košaro grocerije, Anton Dolgan hardware kuhinjsko posodo — (\$2.15), Slov. Del. Z. Zveza kavo, Vidmar kavo, Andy Možina 7 funtov klobas, Mr. in Mrs. Kozlevčar kavo in mleko, (Tony Kunstel), Ciril Kunstel \$5, John Zlatorepec 25c, Anton Kotnik \$2, Anton Mršnik zelenjavo.

(Frances Samsa): Steve Čuk 75c, Anton Tomazič \$5, Mike Vraneza \$2, Grovewood Market vinerce, Ant. Salomon \$1, John Telishman \$1, Paul Kordich tobak, Lud. Raddell grocerijo, Anton Dolgan \$1, Jos. Kuhar meso.

(Peter Valenčič): Frank Mikalič \$1, Frank Breskvar 50c, 65 letni mladenič \$2, po 50c: A. Marn, Z. Mohorich, J. Laurich, Anton Drečnik, Joe Baznik, Joe Basković, Joe Tomas in L. Cimperman; L. Gustinčič \$1, Jerry Mrhar \$1; po 25c S. Česarek, Milan Medvešek, Anton Klančar, Max Želodec, Victor Kovačič, J. Milar, John Papež, Louis Straus, Ed. Krajc, John Jerich in V. Kolman. John Kramer 50c, Decorator \$1, Fr. Fatur 50c, L. Cromaz 50c, Anton Štamfcll \$2.

Nabiralec A. Bensa: Po \$1: A. Salamon, Joe Modic, L. Markovich, Wm. Kuzmich — člani društva sv. Vida št. 25 KSKJ \$5.60 po \$1: M. Sežun, Mandel's Drug, M. Rant, L. Zupančič, Arcade Tavern, Fr. Spenko \$2. Po 50c: H. Buckolt, C. Kokal jr., Andy Mele, J. Sepic, P. Kordich, J. Rožanec, John Srakar, Anton Rožar, Anton Rodica, Lydia O'Donnell in James O'Donnell; po 25c: — C. Daniela, Abe Goldberg, Morris Mandel, Joe Tuber in Anton Planinšek.

Nabral A. Kordan. Po \$1: Jacob Resnik, Frank Lindich, F. Strajner, S. Pavlin, Fr. Marincic, Mary Novak, Anton Boldan in Joseph Kovač. Po 50c: Jos. Vacek, John Zupancic, A. Mustar, John Simončič, Mart. Strgar, neimenovani z E. 81. ceste, neimenovani z Union ave. Josephine Sustersich, Joseph Sustersich in Matt Sustersich, Mike Vidmar 75c.

Po 25c: F. G. Anton Pucel, Stefan Grozdanich in neimenovan z E. 82nd St.

Popravek: — Dr. Naprej št. 5 SNPJ je darovalo \$25 in ne \$5.

DNEVNE VESTI

Profesor govori

Preteklo soboto je govoril dr. Wayne Townsend, proesor na Western Reserve univerzi v Clevelandu, kjer uči študente postav, o najvišji sodnji Zedinjenih držav. Povedal je direktno, da je najvišja sodnja dežele nič drugega kot zaščitnica mogočih finančnih interesov. Tekom zad-

njih 80 let je najvišja sodnja še v vsakem slučaju odločila v prid visokih finančnih krogov. Ne čudi se predsedniku Rooseveltu, ki želi izvesti reforme pri najvišji sodnji. Očitano, da je predsednik diktator, bi moralo v prvi vrsti odšli na sodnike najvišje sodnje, ki neprestano zadržujejo napredek dežele.

Devet oper

Dne 12. aprila se prične v Clevelandu velika operna sezona, kakoršnje nismo imeli v mestu že štiri leta. Opere bo proizvajala Metropolitan operna družba iz New Yorka, ki je poznana, da ima svetovno najboljše talente. Vsega skupaj bo podanih devet oper in sicer: Cavalleria Rusticana, Le Coq d'Or, Tristan und Isolde, Faust, Aida, Lohengrin, Mignon, Carmen in Il Trovatore.

19 štrajkarjev v Andersonu obtoženih

Anderson, Ind., 20. februarja. Odmevi štrajka pri General Motors se vedno prihajajo na dan. V tem mestu je velika porota pravkar obtožila 19 bivših štrajkarjev javnega punta. Obenem so bili obdolženi, da so oni zakrivali, da je dospelo v mesto vojaštvo, kar je povzročilo državi nad \$100,000 stroškov. Izmed 19 obtoženih jih je 5 iz Andersona, 11 iz Flint, Mich., ostali so pa iz drugih držav. Proti tem je uvedena še posebna preiskava.

člane za
S. D. Zvezo
Pridobivajte

Proda se

lepa peč na premog, za gretje. Druga peč je na plin. Proda se tudi dresser za perilo. Zglasiti se morate danes na 6614 St. Clair Ave.

Kdo ve

za naslov Veronike Marinkovič? Kdor ve za njen naslov ali če bo sama čitala te vrstice, je prošena, da se prijavi pri Ani Marinkovič, 1065 E. 66th St. (44)

Dekle ali vdova

stara nad 25 let, dobi delo za hišna opravila pri dobri družini. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (x)

Naprodaj je farma

ali se pa tudi zamenja za hišo v bližini Euclid Beach. Krasna farma, 39 akrov, v lepi slovenski okolici v bližini Geneva, lepa hiša, 6 sob, furnez, ob dobri cesti. Za podrobnosti poizvedite na 15820 Huntmere Ave. (48)

Proda se zelo poceni

veliko peč na premog za gretje, rabljena samo nekaj mesecev. Proda se tudi ena mala peč na plin tudi za gretje ter dve mreži za samske postelje, so skoro nove. Vse se proda za prav nizko ceno. Vprašajte na 1219 E. 61st St., zgorej. (44)

NATANČNO PRAV ZA OHIJSKO ZIMSKO VREME

X-70

Za zimsko vožnjo želite gazolin, ki vam da:

1. HITREJŠE STARTANJE, IN
2. NAJVIŠJO MOGOČO MILJAŽO

To je prav, kar vam da X-70, tudi v najbolj spremenljivem vremenu. Zato pa je X-70 najbolj priljubljen gazolin v Ohio, vssem letu. Je vedno ravno prav za ohijsko vreme.

BRING YOUR CAR UP TO STANDARD
at the sign of

ONLY STANDARD OIL GUARANTEES STARTING
THE STANDARD OIL COMPANY (OHIO)

U. S. Senator Gerald P. Nye pravi:

"Veselim se udobnosti, ki jo da lahka kaja mojemu grlu"

"Luckies sem kadil sempatam izsa mojega prvega termina v senatu pred 11 leti ter sem bil vedno vesel njihovega okusa in občutka udobnosti in varnosti, ki jo da lahka kaja mojemu grlu. Dostikrat sem javno govoril v senatni zbornici, po radio in pri konferencah. Nujna posledica tega je prenapetost glasu. Naravno je, da moram pri kaji misliti na moje grlo — in pronašel sem, da je lahka kaja mojemu grlu primerna."

Gerald P. Nye
HON. GERALD P. NYE,
U. S. SENATOR IZ NORTH DAKOTE

NAJFINEJŠI TOBAK—
"SMETANA PRIDELKA"

V nedavnem neodvisnem pregledu je pretežna večina odvetnikov, zdravnikov, predavateljev, znanstvenikov itd., ki pravijo, da so kadili cigarete, izrazilo svojo osebno prednost za lahko kajo.

Ugotovilo Senator Nye potrjuje razsodnost te prednosti in istega mnenja so tudi vodilni umetniki radia, odra, filma in opere, kojih glasovi so njihovo bogastvo in so si izbrali Luckies, lahko kajo. Tudi vam lahko Luckies zaščitijo grlo — lahka kaja, prosta gotovih rezkid dražilcev, ki so bili odstranjeni z izključnim procesom "It's Toasted". Luckies so prijazne vašemu grlu.

Lahka Kaja

"It's Toasted"—Zaščita Vašega Grla

PROTI DRAŽENJU—PROTI KAŠLJU

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

"Ničesar ne vem, dragec," je kel Jack. "A kaj naj storim odgovoril z naporom. 'Ali ti je dolg čas pri nas? O, tudi meni je strašno dolg čas. Pusto in prazno je to naše življenje, sivo kakor deževen dan, žalostno kakor puščava. Potrpi, saj veš: nikamor se ne mudi ruski policiji."

"A kaj so odgovorili, ko ste vprašali zaradi mene?"

"Nič. Saj ne vedo ničesar. Kaj naj odgovore? Ničesar niso našli, a priznati nočejo, da so se zmotili."

"A tako? Ali naj ostanem tu brez vzroka morda do smrti?"

"Morda se ti posreči, da se rešiš kmalu — morda ne. Kdo ve? Teško je, a pri nas, saj veš, pri nas je vse mogoče."

"Torej resnično, celo umreti bi mogel človek pri vas?" se je zgrozil Jack. "A kaj bi se zgodilo potem?"

"Potem? Nič posebnega. . . Truplo bi dal odpeljati na pokopališče, tukajle v to knjigo bi pa pri tvojem imenu naslikal s črnilom debel križec z dnevom smrti. S tem bi bilo vse odpravljeno. Vsak teden se zgodi, da koga pokopljejo, a po njem ne vpraša nihče več."

Vsak dan je smel iti Jack na sprehod. Skozi špalir paznikov je tekkel po dolgem temnem hodniku na dvorišče, obdano od vseh štirih straneh od 4 do 5 nadstropnih jetniških poslopj. Zdela se mu je, kakor da bega po ogromnem zaboji, čigar pokrov tvori nebo, vedno oblačno, megleno in neprijazno.

Žalostno in mračno je rusko zimsko nebo ob Nevi. A Jack se ni niti zato razburjal, saj je mislil na Puškina, ki je pel o peterburškem podnebj:

"naše severnoje ljeto
karikatura južnih zim. . ."

Če pa je že rusko poletje tako, kakšna naj bo šele zima? Jack je bil torej zadovoljen, da je smel vsaj eno uro na dan tekati po dvorišču vedno v krogu, desetkrat na desno, desetkrat na levo, brez ustavljanja, ker bilo je zelo mraz. Vselej se je znova rad vračal v topo celico v zabavno družbo viteza suhljate postave, tolstega njegove oprode in bedaste njune Dulcineje Toboške.

"Naprej in nikdar odnehati!" to je bilo geslo dona Quixota. Biti značajan do vse skrajnosti in zvest načelom do poslednjega diha, žrtvovati vse za življenjski cilj, pa naj sodi svet o nas kakorkoli, to je velika moдрost, ki izvira iz vseh dejanj dona Quixota.

Zato se med čitanjem Jack čisto ni žavedal, da je v ječi, nego se je čutil svobodnega in neodvisnega kakor dobri vitez in njegov zvesti oproda.

Tako so Jacku minevali tedni, ne da bi se čutil duševno potrtega in ne da bi se omajala energija njegove volje.

Mnogo veselja so mu delali tudi golobje, ki so se v celih jatah izpreletavali po napuš- čih celinskih oken in omrežij in beračili kajence drobtin. Tudi na okence Jackove ječe so radi sedali.

Nekega dne po obedu pa je pozval Jacka pristav v pisarno, da napravita račun za hrano, ki jo je dobival na lastne stroške.

"Tudi nekaj perila sem dal nakupiti za vas," je dejal otožni pristav, ki je začel Jacka nenadoma vikati.

"Prisrčna vam hvala!" je re-

kel Jack. "A kaj naj storim s ponošenim perilom?"

"Morda ga podarite staršemu. Proda ga lahko, ko ga opere," je dejal pristav, hitro preštevaj ostanek Jackovega denarja, vzdihal in molčal. — "Komaj vam ostane še toliko, da se pripeljete iz Pitra do Moskve. Evo, vzemite vse!"

In porinil je denar od sebe. "Mi li dovolite, da vam polovico prepustim v poljubne namene?" je vprašal Jack oprežno. "Izkazal bi se rad hvaležnega."

Pristav pa je zmajal z glavo. "Nimate vzroka, predragi. In meni tega ni treba. Sam sem na svetu. . . čisto sam, in ruska država je bogata brez takih daril. Vzemite, morda boste denar bolj potrebovali."

Jack je bil v zadregi, vendar ni govoril resnice stari potepuh v sutočni, ko je trdil, da so "vzjatočni" — jemalci podkupnin vsi, prav vsi. . . Počasi je pobiral denar z mize, pristav pa je vstal ter prenesel s police v kotu velik zavoj, trdo zvezan v papirju.

"Tu je vaše perilo: ruska košulja, spodnje hlače, nogavice, nekaj robcev. Priložil pa sem tudi vaš pasport in svo vašo obleko. Le kožuha vam ne smem vrniti, prevelik je."

Jack je strmel: kaj naj to pomeni?

"Saj veste, da je sinoči umrl vaš levi sosed?" je dejal pristav.

"Ne, niti opazil nisem tega."

"Prav tako bi bili lahko tudi umrli vi, moj dragi," je nadaljeval pristav in sedel zopet za svojo mizo. "In kaj bi se zgodilo potem?"

"Vi bi naslikali poleg mojega imena velik črn križ in. . ."

"In nihče bi ne vprašal več po vas! Da." In urno je vstal pristav, iztegnil desnico ter mu pokazal vrata.

"Zdravstvujte, Ivan Ivanovič, zdravstvujte!"

Jack je pristopil k njemu in mu stisnil roko. "Bog vas potolaži, Vladimir Nikolajevič!" mu je pošepetal. "Bog vas poplačaj stotero!"

Pristav je omahnil nazaj na svoj stol, skril svoj obraz v obe dlani ter zahropel: "Idi, idi, brat moj v Kristu!"

Ginjen je odšel Jack. Dasi trdih živcev, ga je pristavo vedenje osupnilo, da bi bil skoraj podvomil, sanja ali bdi. — Poleg peči v predsobi je smrčal starši, ki pa se je takoj prebudil, ko je prišel Jack do njega. "O, kaj vse ti je nakupil Vladimir Nikolajevič," je vzkliknil razveseljen in segel po zavoju. "Naj ti nesem jaz, če dovoliš."

"Tudi zate imam marsikaj. Le nosi!"

In vrnila sta se v celico št. 170 ter razvezala zaboj. Tu je bilo sveže perilo, vsa Jackova obleka, v suknji pa celo Jackov pasuš.

"Angel v človeku je naš Vladimir Nikolajevič!" je šepetal starši. "Saj sem ti rekel, da bi dal dušo za vsakogar, ki se mu smili. In smilimo se mu skoraj vsi. Sam je trpin, nesrečnik, zato čuti z nami, velikimi grešniki. Tudi meni je že hotel pomagati, a jaz sam nisem maral. Kam naj grem? Čemu bi bil tam zunaj? V nadlego ljudem, v pogubljenje lastne duše. . . A glej, zdaj ti daje prilžnost, da odideš. Bog s teboj, bratec!"

"Tu sosed na levi je umrl," je dejal Jack, "zdi se mi pa, da pokopljejo mene."

"Pokopljejo. Ivana Ivanoviča"

Ljeskova, da živi zopet Ivan Ivanovič Hljestakov. . . o, čuden je svet, nerazumljiva so božja pota!" se je smehljaj starši. . . Urno se je slekel Jack do gola, se oblekel v sveže perilo, nato v svojo obleko in vrhu vsega še v kaznjenško uniformo. Čepico, rokavice in pasuš si je vtaknil ob prsi in okoli pasu. "Ko pokopljejo tovariša, poberi vse lopate in jih nesi v mrtvašnico!" je učil starši Jacka. "Nič se ne boj: vse je domenje."

no. Tvoji tovariši so že poučeni, kako se imajo vesti. Danes ti, čez teden dni kdo drug. . . Jetnikov prirašča tukaj vsak dan. Če bi čakali le na to, da kateri umre, bi nastala v celicah taka gneča, kakor na muškovih glavah med ušmi. . . Torej pomni: po pogrebu vzameš lopate in jih odneseš v mrtvašnico. Vse drugo je moja stvar."

"Ali se ne bojiš zase?" se je čudil Jack. "Kaj, če te zaloti- jo?"

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMAG IN TOČNA

POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPORMAN

J. J. FRERICKS

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebnost in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC —
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

Za Velikonoč

Ni ga bolj primerne darila za PIRHE za vaše drage v starem kraju, kot je darilo v denarju.

Za točno izplačitev denarnih naročil za v Jugoslavijo, Italijo in v druge kraje, se takoj obrnite na tvrdko:

AUGUST KOLLANDER CO.

6419 St. Clair Ave. V Slovenskem Narodnem Domu.

CLEVELAND, OHIO

Pri Kollanderju lahko kupite Jugoslovanske in Italijanske znamke.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Štupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!" Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, davi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejša vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

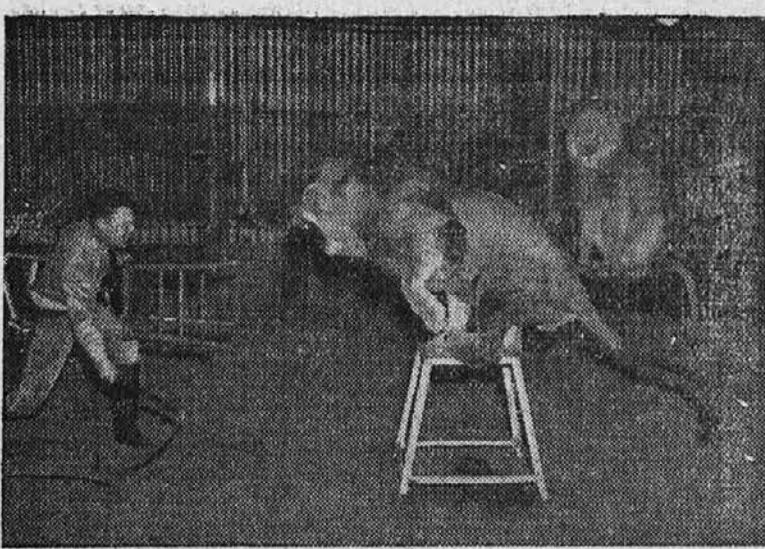
Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te močnega in bogate podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadatajoča k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pristopite k Slovenski Dobrodelni Zvezi

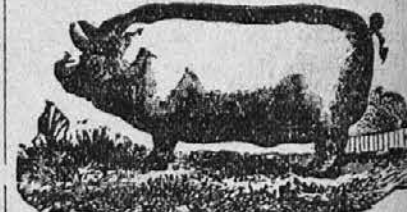

Kapitan Terrell Jacobs, famozni krotilec zveri, nastopa s treniranimi levi v cirkusu, ki se vrši v Public Hall v Clevelandu od 15. do 27. februarja. Kapitan Jacobs drugače nastopa v filmskih slikah in je prišel nalašč za ta cirkus v Cleveland.

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohitvo in vse potrebšnine za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od vlade. Meso v kosih, šunkah, plečeta, loins, izvrsten speh. Koljeno vsak ponedeljek in četrtek, dopeljemo na dom vsak torek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in telatino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, Ohio

Tel. Wickliffe 110-J-2

NAZNANILO IN ZAHVALA

Močno žalostni naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je v Bogu previdena s tolažili svete vere za vedno preminula naša nad vse ljubljena mati, sestra in stara mati

FRANCES KROMAR-HAJDNIK
ROJENA VIRANT

Blagopokojna je bila rojena v Gorenji vasi pri Ribnici na Dol. Preminula je Bogu ydana v starosti 65 let dne 16. januarja ob 1 uri zjutraj. Truplo blagopokojne matere je bilo položeno k večnemu počitku iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzette na Holmes Ave. na Kalvarijo pokopališče dne 19. januarja ob 9 uri dopoldne. Poleg tukaj žalujočega sina in hčere zapušča v Argentini sina, Johna, tukaj v Ameriki brata Francka in Louisa ter v stari domovini brata Ivana in sestro Urško Virant, več bližnjih sorodnikov vnukov in vnukinj.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo za položeno cvetje ob krsti blagopokojne matere. Obilni venci so nam bili ob času največjega jada v družini globok izraz prijateljskega sožalja. Naša najlepša zahvala naj velja sledečim: Mr. in Mrs. Frank in Angela Virant, družina Louis Virant, družina John Virant, Mr. in Mrs. Joe in Mary Modic, Mr. in Mrs. Joe in Mary Krajc, Mr. in Mrs. Primož Modic, Mr. in Mrs. John Modic, Mr. Carl Virant in Mary sestra, Chicago, Ill., Mr. in Mrs. Al. Maceoni, Detroit, Mich. venec sosedov in prijateljev, družina Frank Znidariš, družina Ludwig Raddell, Mr. in Mrs. Frank Belgan, družina J. Zabukovec, družina Frank Fortuna, Mr. in Mrs. Joe in Mary Čampa in sin, družina J. Srakar, družina Soykovic.

Našo najiskrenejšo zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, ki se bodo brale v mirni pokoj blage duše. Obilni darovi so nam velik dokaz sočutja ob bridki izgubi naše nezabne in drage matere. Iskreno zahvalo naj prejmejo sledeči: Mrs. Louis Virant, Mr. John Kromar, Mr. Primož Modic, Mr. Matt Modic, Mr. Joe Krajc, Mrs. F. Belgan, družina John Yapel, Mr. in Mrs. Frank Srakar, Mr. Frank Stupica, Mr. John Levstik, Mrs. Lushin in hčerke, družina Rackar, Mr. R. Mežnarich, Mrs. Mary Ogrinc, Mrs. S. Petrlin, Mrs. F. Markovich, Mrs. Ana Gorišek, Mr. in Mrs. Frank Krajc, Mr. in Mrs. Tavzel, Mrs. Anton Novak, Grovewood Ave., Mrs. Mary Zdolšek, družina Jacob Lusin, Mr. in Mrs. Frank in Mary Lovšin, Mrs. J. Perovšek, Mrs. Jos. Urkanar, Mr. in Mrs. John in Victoria Pianeck, Mrs. V. Bučar, Mrs. Vera Potočnik, Mrs. F. Tomsich, Waterloo Rd., Mrs. Mary Juratovec in Frank Krauer, Mrs. Mary Petek, Mrs. Julia Makuc, Mr. Frank Race Sr., Mrs. Frank Drobnik.

Iskreno zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. John Virant, Mr. Jos. Čampa, Mr. Louis Modic, Mr. Frank Dolšek, Mr. Jos. Planinšek, Mr. Jos. Zabukovec, Mr. Leo Wolf, Mr. Anton Novak, družina Makuc, Mr. P. Modic, Mr. John Tomšič.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo nosilci krste naše blagopokojne matere in sicer: Mr. Andrej Zajc, Mr. Steve Peterlin, Mr. Frank Laušin, Mr. Martin Zdolšek, Mr. Joe Čampa, Mr. Matt Modic.

Našo globoko zahvalo naj prejme častita duhovščina fare Marije Vnebovzette na Holmes Ave. za tolažilne obiske ob času bolezni, podelitev svetih zakramentov za umirajoče, opravljeno zadušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Najlepša hvala pogrebniemu zavodu Jos. Zele in Sinovi za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

Iskreno zahvalo naj prejmete Mrs. V. Bučar in Mrs. Pavlina Belgan za veliko in izdatno pomoč ob času bolezni in smrti blagopokojne.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli našo dobro in nezabno mater kropiti, so pri nji čuli, nas tolažili ali so jo spremili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojni dobrega storili.

Ljubljena dobra in skrbna mati. Legla si v hladni grob, odšla si v večnost, da se srečaš in večno raduješ s svojim soprogom in našim očetom. Na svežo gomilo klonejo naša kolena v mili prošnji k Bogu: "Daj naši dobri materi mirni počitek v tuji zemlji nad zvezdami."

Žalujoči ostali:

LOUIS in JOHN KROMAR, sinova;

CAROLINA poroč. Urh in FRANCES poroč. Modic, hčerki.

Cleveland, Ohio, 19. februarja, 1937.